

Jouni Miettinen

Näkijä

NÄKIJÄ

JOUNI MIETTINEN

NÄKIÄ

© 2023, Jouni Miettinen
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-33-0492-5

Omistettu tyttärelleni Matildalle

Sisällysluettelo

ENSIMMÄINEN OSA.....	7
PROLOGI.....	9
I LUKU : KEHITYS.....	11
II LUKU : SEURAUKSET.....	52
III LUKU : MATKA.....	131
TOINEN OSA.....	197
IV LUKU : KARKULAISET.....	199
V LUKU : UUSIA NÄKÖALOJA.....	253
VI LUKU : VANKEUS.....	289
KOLMAS OSA.....	331
VII LUKU : SYNKÄT NÄKYMÄT.....	333
VIII LUKU : MUUTTUJAT.....	411
IX LUKU : TAIKAMETSÄ.....	481
EPILOGI.....	497

ENSIMMÄINEN OSA

PROLOGI

Hän oli, kuten hänen vanhempansakin, tiennyt, että hän oli erityinen tyttö. Tietenkin kaikki vanhemmat voisivat sanoa, että heidän lapsensa oli erityinen. Koska terve lapsi oli vanhemmille todellinen lahja. Mutta Alaina oli erilainen kuin muut lapset. Tyystin erilainen. Ensinnäkin hän kasvoi paljon nopeammin kuin kukaan normaali ihminen. Tällä hetkellä hän oli hieman yli kaksivuotias, mutta hänen kehonrakenteensa viittasi siihen, että hän saattoi olla seitsemän tai kahdeksanvuotias. Nopeampi kasvu ja kypsyminen kertoivat hänen vanhemmilleen, että heidän rakkaalle tyttölleen oli tapahtunut jotain outoa, mutta koska he olivat hyvin köyhiä maanviljelijöitä, heillä ei ollut

mahdollisuutta viedä häntä tutkimuksiin, joissa olisi voitu selvittää kasvun syy.

Mutta kun he seurasivat hänen kasvamistaan ja kehittymistään normaalisti toimivaksi lapseksi, joka nautti elämästä ja nautti syvällisesti jokapäiväisistä tapahtumista, he ajattelivat, että niin kauan kuin kaikki meni hyvin, häntä ei tarvinnut viedä minnekään. Vain jos jotain vakavaa tapahtuisi, heidän olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin saadakseen hänet erikoislääkärille tutkimuksiin.

Tietysti hänen kehityksensä herätti ihmetystä ympäri laaksoa, mutta siellä asuvat ihmiset olivat tottuneet omituisiin tapahtumiin kautta vuosikymmenten. Joku väitti, että laaksossa oli erityisiä ja suojelevia voimia, jotka pystyivät pysäyttämään tuhoisimmatkin tapahtumat, mutta toiset pitivät tätä vain satuina, joita vanhat naiset kertoivat lapsille, mutta toiset uskoivat vahvemmin, että heidän asuinpaikassaan oli maaginen kosketus. Mutta pian alkoi tapahtua asioita, jotka kehittivät laakson elämää uudelle tasolle...

I LUKU : KEHITYS

Yleisesti ottaen laakso, jota kutsuttiin yksinkertaisesti Eedeniksi, mutta kirjoitettiin virallisissa asiakirjoissa Breimornaksi, oli kuin mikä tahansa laakso korkeiden, lumihuippuisten vuorten ja kumpuilevien, vihreiden kukkuloiden välissä. Maaseudulla virtasivat joet, jotka toivat vuorilta viileää ja kirkasta vettä. Puiset vesipyörät nostivat vettä puroista ja kaatoivat sen kuljetusjärjestelmään, joka varastoi osan vedestä myöhempää käyttöä varten, mutta loput jaettiin kotitalouksille ruoanlaittoon ja puutarhojen ja eläinten kasteluun.

Siellä täällä oli lukuisia laitumia, joilla eläimet laidunsivat päivisin, mutta illan tullen paimenet ohjasivat karjan yöksi takaisin navettoihin, sillä pimeys toi mukanaan pahoja petoeläimiä, jotka saattoivat

tappaa niityille jääneitä eläimiä helpon saaliin toivossa.

Mutta laaksolaiset olivat tottuneet yöllisiin voimiin, ja he varmistivat, ettei yhtään eläintä jätetty ilman hoivanpitoa, kun laskevan auringon säteet alkoivat maalata taivaan sävyjä tummemmiksi. Kukaan ei tiennyt, mistä missä yön kulkijat ilmestyivät, ja ihmiset eivät halunneet ottaa siitä selvää, koska olennot olivat yleensä hyvin vaarallisia, vaikka ne vaihtelivat kooltaan ja ulkonäöltään pienistä, jäniksen kokoisista, pienistä ärsyttävistä kiusankappaleista suuriin, karhun kokoiisiin hirviömäisiin monirajaisiin tappokoneisiin, jotka kestäisivät paljon vahinkoa ennen kukistumistaan.

Vain muutama otteeseen oli tapahtunut, että asukkaat onnistuivat voittamaan yön hirviöt, mutta silloin heillä oli tukenaan velhojen apu, mutta heitä ei ollut nähty lähistöllä enää vuosikymmeniin. Väite, joka osittain selitti velhojen katoamisen, kuului, että hirviöt saattoivat imeä voimaa taikavoimien ylläpitäjiltä ja voimistua ajan myötä ja muuttua entistäkin vaativimmaksi saalistajiksi, ja varotoimenpiteenä maagit pitivät parempana, että he vetäytyivät konflikteista osittain pelastaakseen itsensä tuholta ja myös pelastaakseen tavallisen kansan täydelliseltä tuhoutumiselta, sillä jos petojen annettiin kehittyä liian voimakkaiksi, he saattaisivat tulla tilanteen eteen, jossa heillä ei enää olisi keinoja päihittää vihollisia.

Siitä lähtien maagit olivat asuneet eristyksissä, ja joista vain harvoilla oli tarkkaa tietoa. Huhuttiin, että matka heidän luokseen kestäisi viikkoja, vaikka olisi ollut ratsain liikkeellä.

Eristäytyneisyydestä huolimatta huhut velhoista jatkoivat leviämistään ympäri maata. Jotkut väittivät, että he pystyivät loihtimaan esiin mitä majesteettisimpia ja voimakkaimpia petoja, kun taas toiset vanhoivat, että heillä oli kyky hallita itse elementtejä. Osa väitteistä saattoi olla vain kuulopuheita ja siten liioittelua, sillä tavallinen kansa piti kaikkea taikuuteen liittyvää jotenkin mahtipontisena, ja niinpä se pyrki saamaan maagien kyvyt paisumaan tarinoissa. Ja koska kukaan ei voinut todentaa, mitä maagit todella pystyivät tekemään, vääristyneet tiedot levisivät helposti.

Alainalle tarinat velhojen ja hirviöiden välisistä taisteluista tuntuivat osittain sadunomaisilta tarinoilta, joita vanhat naiset kertoivat lapsille nuotion ääressä ennen yöllistä lepoa, mutta hän aisti myös, että joillakin tarinoilla oli vahva yhteys laaksoon. Hän ei voinut selittää, mistä hän tiesi sen, mutta kaikki hänen ympärillään hengittivät vahvaa voimaa, joka sykki hänen aistejaan kohti kaikkialla, missä hän kulki. Ja hänen vapaa-ajallaan, kun hän ei opiskellut kylänsä viisaiden miehien ja naisten kanssa, hänellä oli tapana kulkea niin pitkälle kuin pystyi tutkimusmatkoillansa, varmistaen aina, että hän ehti palata takaisin päivän valon aikaan.

Hänen vanhempansa moittivat häntä toistuvasti, että Alaina meni liian kauas, eikä kukaan ollut tukemassa häntä, jos jotain yllättävää tapahtuisi, mutta hän esitti vasta-argumentina, että hän oli aina palannut takaisin kylään päivän päätteeksi vahingoittumattomana. Hänen

vanhempiensa eivät epäilleet, etteikö tyttö voisi puolustaa itseään, koska hänen veljensä oli opettanut Alainan ampumaan jousella tappavan tarkasti, mutta joka tapauksessa heillä oli epämiellyttävää tykytystä rinnassaan, kun Alaina oli lähtenyt seikkailemaan villin luonnon keskelle.

Alaina väitti, että hän tunsi olevansa yhtä puuta maailman kanssa, kun hän kulki kukkuloilla ja metsissä. Mutta hän ei voinut tuntea samaa tunnetta ollessaan kyläläisten keskellä ja varsinkaan kyläläisten muiden lasten kanssa, koska he pitivät häntä omituisena, eivätkä halunneet leikkiä hänen kanssaan.

Luonnollisestikin hänen nopea kehityksensä herätti epäilyksiä, vaikka hänen vanhempiensa puhuivat ja vakuuttivat muille siitä, että Alaina ei ollut uhka muille lapsille.

Vanhempien vakuutteluista huolimatta kyläläiset suhtautuivat Alinaan edelleen epäluuloisesti ja pelokkaasti. Ei kestänyt kauan, kun huhut alkoivat kiertää, että Alainan outo käytös oli muutakin kuin viaton omitaisuus. Kuiskaukset noituudesta ja mustasta magiasta leijuivat kylän läpi, ja pian Alaina huomasi, että kaikki muut paitsi hänen oma perheensä välttelivät häntä.

Mutta eivät vain kyläläiset pelänneet Alainan voimia. Jopa hänen vanhempiensa pelkäsivät hänen kykyjensä laajuutta. He olivat jo pitkään tienneet, että heidän tyttärensä oli erityinen, mutta he eivät olleet koskaan todella ymmärtäneet, kuinka voimakas hän oli, ennen kuin hän alkoi käyttäytyä oudosti ja vaarallisesti. He

yrittivät kuitenkin olla välittämättä näistä piirteistä, sillä he toivoivat, että kun tytär kasvaisi aikuiseksi, kaikki palaisi normaaliksi.

Alainan vanhemmat yrittivät selittää, että heidän tyttänsä oli vain nopeasti kasvava lapsi, mutta siitä huolimatta asia toi mukanaan huolenaiheita, jotka varjostivat vakuuttuneisuutta, ettei hän ole uhkana kenellekään. Alaina oli jo kauan sitten luopunut pyrkimyksestä voittaa ketään puolelleen, joten hän halusi vetäytyä maiseman syleilyyn milloin vain pystyi. Hänellä oli tapana mennä vaellukselle vanhemman veljensä kanssa ennen kuin viranomaiset olivat vieneet hänet pois ja syyttäneet väärin rikoksesta, jota hän ei ollut tehnyt. Mutta hän oli helpoin syntipukki, jonka he löysivät syyttääkseen varkaudesta, vaikka kadonneita esineitä ei löytynyt Alainan veljen hallusta.

Luonnollisesti lainvalvojat väittivät, että varastettu omaisuus oli jo myyty ja kolikot käytetty. Mutta he eivät löytäneet mitään veljeltä itseltään ja jopa kotietsintä suoritettiin, mutta mitään tuomitsevaa ei löytynyt, mutta syytös säilyi, joten Alainan veli oli otettu kiinni toistaiseksi. Vanhemmat saivat mennä tapaamaan poikaansa, mutta he eivät voineet tehdä mitään vaikuttaakseen hänen tapaukseensa, koska he olivat köyhiä eivätkä voineet palkata asianmukaista asianajajaa tukemaan tapaustaan.

Sen sijaan nuorelle määrättiin perusoikeudellinen neuvonantaja, joka ei voinut tai ei halunnut pelastaa poikaa tulevalta hirsipuutuomiolta. Se oli raskas isku perheelle ja kesti jonkin aikaa tottua ajatukseen, että

heitä oli jäljellä enää kolme. Muu väestö, joka asui aivan linnan muurien ulkopuolella pienessä yhteisössä, oli antanut heille riittävästi tukea vaikeina aikoina, mutta vähitellen he olivat Alainan läsnäolon takia alkaneet välttää perhettä. Mutta hänen vanhempansa eivät lannistuneet tuen puutteesta, ja he julistivat selviävänsä jotenkin.

Alaina ei ollut edes varma, kuka oli vääristyneen oikeusjutun vastuullinen osapuoli. Siihen voi olla kytkeytyneenä monia henkilöitä, eikä hänellä ollut minkäänlaisia nimiä tiedossaan. Ja mitä pelkkä lapsi tekisi saadakseen mitään tapahtumaan? Veljen kuolemaan syyllistyneet ihmiset asuivat vahvassa linnassa laakson eteläpuolisilla alueilla, eikä hän edes päässyt etuportin ohi tapaamaan syyllisiä silmästä silmään, jotka olivat vastuussa hänen yhden eniten rakastetun henkilön raastamisesta häneltä tässä maailmassa.

Mutta Alaina huomasi, että hän vietti paljon aikaa linnan läheisyydessä ikään kuin se voisi kuiskata hänelle salaisuuDET, jotka hän halusi tietää, mutta hän tiesi, että niin ei tapahtuisi riippumatta siitä, kuinka kauan hän viipyi vaaleanruskean rakennuksen luona, joka kohosi maasta jyrkänä, kieltävänä ja uhmakkaana.

Joskus, kun hän istui vihreällä penkereellä tien varrella isojen puiden varjossa ja katseli kohdetta ja näki lintujen lentelevän puista ja pensaista ja nousevan niin helposti ilmaan ja lentävän linnan muurien yli, hän kuvitteli, miltä tuntuisi, jos hänellä olisi siivet ja hän

Laakson tarinoiden ensimmäisessä osassa seurataan vanhempansa menettäneelle nuorelle tytölle tuomaa mahdollisuutta matkustaa maailman ääriin saamaan oppia taitoihin, jotka voivat koitua hallitsemattomina hänen tuhoksi.

Kun Alaina jää yksin maailmaan, tuntuu että hänen osansa on vaikea, mutta silloin hänen elämäänsä astuu maagi, joka tarjoaa pyyteetöntä apuaan ahdingon hetkellä. Nuori tyttö on epävarma, kuinka hänen tulisi suhtautua tuntemattoman miehen ehdotukseen matkustaa vaarallinen matka salaisen heimon luokse, joka voi opastaa tyttöä hallitsemaan paremmin taitojaan. Mutta, koska tytöllä ei ole muutakaan vaihtoehtoa, hän päättää tarrautua ehdotukseen, joka tulee antamaan hänelle läpileikkauksen kuningaskuntia repivään ongelmaan ja ulottuu syvemmälle kuin ensisilmäys paljastaa.

